

test

TEKST / Tom Pieterski
FOTO / Marjan Zaplatil

BMW 525

**...OBENEM Z NASVETOM,
KAKO PRIDETE DO NJEGA**

Včasih se znajdemo v neprizjetnem položaju. Takrat, kadar kdo mimogrede ali pa nalači vprašaj: „Kaj pa spet testirate, kdo bo pa kupil tako drag avto?“ Takrat se počutimo kot bančni uslužbenci, le da njih nične ne vprašajo, čemu prestevarjajo velike denarje, ki jih nične nima.

Zveni kot opravčilo, pa nil! Kajti še nikoli nismo slišali denarnih vprašanj od fantov, ki zadnjih dinar vtaknejo v utrujenega fička, da bi se z njim pognali na dirko državnega prverstva, niti ne od razigranih najstnikov, ki nas obiskujejo v uredništvu, sprašujejo za nalepkami ter brskajo po kupih literature in tudi od tistih resnih tovaršev ne, ki nas na ulici pocakajo za rokave in v zadregi vprašajo: „A lahko pogledam v motor?“

Nežni šestvaljnik

Je tudi kaj videti! Prostor pod pokrovom motorja, ki ima na sredini rahlo izbokljeno – kar je ob napisih na maski in zadku tudi edina vidna razlika napram štirivaljnem „520“ – je do vzhodenosti natanko zapolnjen z bleščili, v vrsto vltivimi šestimi valji, v katerih se gor in dol podli šest batov, ki jimi dvanaesti protuteži in sedeni ležajev na glavni gredi umiri tek, da bi človek pomisil na vrtenje turbine.

Sicer pa je 2,5-litrski motor star znanec, ki že nekaj let poganja BMW 2500 in je tako tudi prekušen v približno 200 000 primerikih. Za „525“ so mu le malenkostno spremenili sesalni in izpušni sistem, tako da mu je največja moč padla s 150 na 145 KM (DIN) pri 6000 vrtljah v minutu. Tovarna pet izpreženih konj posnaja s ostrejšimi zahtevami po čistih izpušnih plinih. V motorju so seveda ostale vse fineze, ki jih že poznamo od prej, pri tem mislimo predvsem na „trikroglasto vrtincaste“ kompresijske prostore, ki jih natančno odpirajo in zapirajo na „V“ visečih ventilih, vodenih z odmično gredjo v glavi.

Odlično oblikovani sedeži so spredaj opremljeni z avtomatskimi varnostnimi pasovi in naslonjali za glavo, voznikov sedež je moč ravnavati tudi po višini. Zadnja klop nudi udobje dvem do trem potnikom.

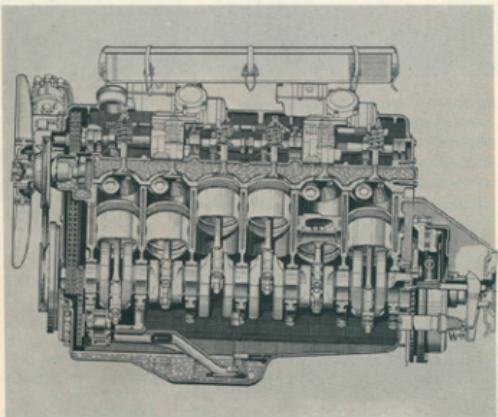
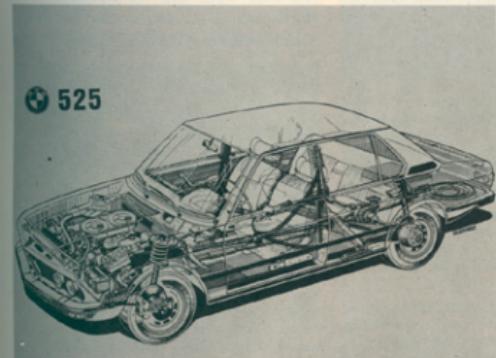
Vse tehnične podrobnosti imajo seveda smisel le, če se opravijo v vsakdanji uporabi. In če pri 525 iščemo glavne adute, potem je to predvsem izjemno tih in miren tek motorja v vsem območju, ki obenem z lastnostmi podvozja zakrije športno popadljivost. Tudi pri zelo ostem speljanju z mesta je cviljenje gum redkost in šele štopericu in merilno kolo pokažejo rezultate, ki jih od sekvsvaljnika, oprostite šestvaljniku z modro belim znakom tudi pričakujemo: predvsem so to seveda pospeški z mesta za 100 km/h v razredu desetih sekund.

Številke z meritvami porabe „525“ so za zdajnji bencinski trenutek sicer razmeroma velike, vendar pa gre šestvaljnik meriti z drugačnim vatrom. Upoštevanje teže, velikosti in zmogljivosti BMW 525 pa tudi primerjava s tekmeči kažejo, da je poraba goriva vse prej kot velika.

Če bi skušali motor „525“ opisati kar se da na kratko, potem bi mu lahko reki, da je „nežen“ šestvaljnik. Pri tem si podaja roko z menjalnikom oziroma s skupnimi prestavnimi razmerji, ki so skrbno prilagojena velikemu navoru, ki ga nudi gibna prostornina šestih valjev. Motor se v primerjavi s hitrostjo vrtil z nizkim številom vrtljajev. Medtem ko na primer štirivaljni BMW 520 pri 160 km na uro (v 4, prestavlji zahteva 5550 vrtljajev, se „525“ pri isti hitrosti zadovolji že z 5000 vrtljaji v minutu. Kljub takemu, kot pravimo „dolge-mu“ izračunu prestav pa „525“ dovoljuje lenjanje s prestavno ročico, kljub temu pa ima voznik varen občutek, da bo motor tudi iz počasnega vrtenja gladko potegnil, če pohodi pedal za plin.

Zavoram manjka zraka

Tovarna je že pri predhodnem „520“ uporabila vse znanje, ki so si ga inženirji nabrali glede zgradbe podvozja. Tako je „525“ zahteval le nekaj truda s prilaganjem močnejšemu in

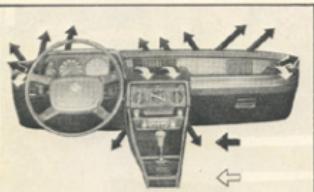

Za BMW 525 je tovarna uporabila karoserijo „520“, v kateri je že vnaprej predvidela prostor za šestvaljni motor. Tudi podvozje je s prilaganjem težjemu in močnejšemu motorju doživelovalo le malenkostne spremembe.

Prerez motorja odkriva podrobnosti: z verigo gnana odmična gred v glavi odpira na „V“ nameščene ventile v „trikroglastih“ zgorevalnih prostorih. Za miren tek motorja skrbi 12 protuteži na ročični gredi, ki se vrta v sedmih ležajih.

težjemu motorju: prednje vzmeti so zato nekoliko trše, prečni stabilizator se je pa s premerom 21 mm zredil na 23 mm. Stabilizator na zadnjih posamično obesejenih kolesih, ki je pri „520“ samo za doplačilo, je pri „525“ serijsko vgrajen.

Klub nekoliko trši uglasitvi podvozja pa udobje vožnje ne trpi, prej nasprotno – zdi se da je „525“ zaradi večje teže celo nekoliko mirnejši. Skratka: če smatramo za vzor udobnega vzmetanja Mercedesove šestovaljnike in nekatere francoske avtomobile, potem bi rekli, da se jim je BMW 525 približal do komaj še opazne razlike.

Popolno gretje in zračenje za dobro počutje: svetle puščice – hladen zrak, temne puščice – po želji ogret zrak.

Uglaševanje udobja in varne lege na cesti muenchenskim inženirjem že dolgo ne dela preglavic in slavospevi, ki veljajo za druge avtomobile BMW, veljajo tudi „525“. Pri tem vendar velja povedati, da je „525“ svojemu razredu in namernu prizerno bolj uglašen na udobje. Tega ni opaziti v hitro voženih dolgih ovinkih, marveč šele v ostrih serpentinah, kjer so vzmeti le tako mehke, da notranje pogonsko kolo zgubila stik s osto, in čemer pripomore seveda tudi moč motorja, ki jo kolesa na spravijo v celiot na cesto. Posledice je spodnjenje zadka, ki pa ga je tudi na slabem velovitem asfaltu moč zlahka krotiti z volanom in nežnim doziranjem plina.

Tudi pri najboljšem podvozju pa klasična zasnova z motorjem sprejai, ki zene zadnji kolesi, zahteva zdravila za bolezni na spolzkih zimskih cestah. Premagovanje zasneženih in poledenelih zimskih klancov zahteva vse tisto, čemer pravimo zimsko obutev in po možnosti že obtežbo v prtljažniku, čeprav vozila s

prednjim pogonom ali motorjem v zadku vozijo mimo vas z običajnimi pasastimi letnimi gumami.

Volan s petimi zavrtljaji je od ene do druge skrajne lege veliko preveč posreden, da bi ga imeli za športnega. Vendar pa se temu ni moč izogniti, če na premo pritska težjica motor. La tako je tovarna lahko zagotovila, da je vrtenje lahkonotno, z izjemo nekoliko težjega vrtenja pri parkiranju. Bojši pa dražji je seveda servopolan (za doplačilo) s 3,6 zavrtljajem.

Pri BMW smo že dolgo vajeni tudi odličnih zavor, na katerih se voznik hitrega avtomobila lahko zanes. V običajnih okoliščinah so takšne tudi na „525“: servojačevalnik jih pomaga, da zanesljivo delujejo brez velikega pritska na pedal. Povsem zadovoljni pa z zavorami le nismo: potem ko smo pri meritivih pospeškov tudi večkrat zapored močno zavirali, so zavore pokazale napenjanje k pregrejavaju, zahtevalce večji pritisai na pedal, čutiti je bilo neenakomerno zaviranje prednjih kolotov (fading) in zavorne poti so se podaljšale. Bi-

rekli, da so prednje zavore preobremenjene s težjim nosom in da bi jim godili zračno hlajeni koloti, kakršne imajo trilitrski BMW.

O popolnosti, kavi in cigaretah

O notranjosti in opremi BMW 525 ne bomo veliko pisali, saj se od pred letom dni preskušanega „520“ razlikuje le toliko, da ima serijsko vgrajeno tudi vse tisto, kar je pri „520“ za doplačilo. Na armaturni plošči je to merilnik vrtljivosti, pri ostali opremi pa predvsem nastavljivi obroč volana, ki ga je moč za 4 cm pomikati v vzdolžni smeri ter voznikov sedež z možnostjo nastavitev višine in nagiba.

Mimogrede: glede volana bi bolj ugajala nastavitev višine, kot je v navadi pri drugih avtomobilih z nastavljivim volanom, vendar imamo vtiš, da smo uganili, zakaj se je BMW odločil za pomikanje volana v vzdolžni smeri: tovarna zanesljivo cilja na uspeh na ameriškem tržišču, Američani pa imajo (grdo) navado, da vožijo z volanom bliže telesu. V „525“ lahko to počne, ne da bi zaradi tega vozili tudi s skrčenimi koleni.

Ob vsem razkošju in udobju še pripomba: avtomobilu to sorte in cene ni v čast trdo odpiranje oken, pa tudi držalo za prednjega sopotnika ne bi smelo manjati.

Skušajmo nekako povedati, kako je vsa učenost in tehnika v BMW 525 videti v vsakdanju: V uredništvu smo vajeni že dneva v dan menjati avtomobile in prav zato so za splošen vtiš o avtomobilu najvažnejši prvi testni kilometri, še predno se na avto privadimo. Pri tem začetnem otipavanju pa so si avtomobili zelo različni – od muhastih, ki postanejo domači šele po doličnih urah vožnje, do tistih, ki so vam že po dveh treh ovinkih napisani na kožo. Povedati velja, da ene in druge srečujemo v vseh velikostih in denarnih razredih. No, domačnost „na prvi pogled“ je slaj ko prej najboljši dokaz, da je avto kot celota kar najboljje zasnovan. Tak je tudi BMW 525 in pri tem imajo delež prav vse podrobnosti: prostorski odnosi so z volanom, udobni sedeži, priročna stikalna, natančen menjalnik in ubogljiva pedala, zlasti ugaja „mehka“ progressivno stopko, ki zlahka kroti konje, predno jih vpreže na menjalnik in naprej na kolesa.

Zasnova krmilnega mehanizma obenem z natančnim volanom ima na skrb izjemno okretnost v mestni gneči, sodobno podvozje pa občutke varnosti pri velikih hitrostih. Pa vsega še nismo našteli.

No, za konec naj zadovoljimo še vse tiste, ki sprašujejo o cenah, denarju, o tem, kdo si pri nas lahko privoči tako dragi „stvarco“: če ste „kofetar“, ki dnevno popij štiri kave po 2,5 din (ali pet po 2 din), potem nehnate piti kavo in avto bo v 55 letih vaš, če pri tem še nehnate kaditi po dva zavojčka cigaret na dan, ga boste imeli že po 27 letih in pol, pomaga vam lahko tudi žena, otroci pa (uporno) tako ali tako ne kadijo in ne pijejo kave.

Pa je tu izgovor za vse, ki se vozijo v zelo dragih avtomobilih: „Ne pijem kave in ne kuhem že X (izračunajte si ustrezno številko) let.“

Pazite pa, da vam komisija za ugotavljanje premoženja v stanovanju ne odkrije – peplnikov.

